

**„Ak sa raz zmení naše srdce, aký div,
že sa potom cez nás začne meniť svet.“**

Sv. Ignác z Loyoly

OBRÁTENIE

Vzťah k Bohu je niečo živé. Ako každý iný vzťah si vyžaduje, aby sme doň denne investovali veľa svojej energie, pozornosti a lásky. Denne sa musíme modliť a prosiť o posilnenie našej viery a milosť vytrvania v dobrom až do konca. Potrebujeme stále nové obrátenie a pokánie. Potrebujeme zanechávať svetské zmýšľanie, ktorému rýchlo podliehame a konať v duchu Kristovho zmýšľania.

Ježiš počas svojho účinkovania, počnúc krstom v Jordáne vyzýval ľudí k pokániu. Ježiš volá obrátiť sa, prestať hrešiť, zmeniť život, no na druhej strane stretnutie neodkladá. Nečaká na zmenu a obrátenie. Vstupuje do vzťahu s takými ľuďmi akých nájde. Stretáva sa s nimi akí sú a tam kde sú.

Pokánie, ku ktorému Ježiš vyzýva však nie je jednorazová udalosť, niečo čo sa raz navždy stalo v mojom živote a už je všetko naveky vyriešené. Aj viera je niečo dynamické, živé, čo sa nemôže vyriešiť jednorazovým rozhodnutím. Pokánie a viera znamená každý deň sa nanovo rozhodnúť pre Boha. Hoci sme už aj raz na ceste ku Kristovi povedali naše áno – v *krste* – naše rozhodnutie, naša odpoveď lásky ku Kristovi, naša viera je ohrozovaná rôznymi skutočnosťami. Vždy sme v nebezpečenstve nedať prvé miesto Kristovi v našom srdci. Často je to sebecké ja, ktoré preberá túto pozíciu. Kristovi musíme ustavične dávať miesto, ktoré mu patrí. Toto je **pravé obrátenie ako celoživotný proces**. Vždy môžeme hlbšie vstúpiť do spoločenstva s Bohom, vždy viac rásť v láske k nemu a k blížnemu. Pokánie je milosť, Boží dar, ale aj udalosť s ľudskou tvárou. Preto je potrebná naša „spolupráca“. Na prijatie milosti pokánia sa musíme pripraviť túžbou po Bohu, prosbou o túto milosť a trpezlivým čakaním.

Biblický text

Keď Jána uväznili, Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium. Hovoril: "Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajať sa a verte evanjeliu." (*Mk 1, 15*)

Prosba

Prosím o dar pravého a opravdivého pokánia, obnovu života a horlivosť.

Z Ignácovho života

„Pretože som sa veľmi náruživito oddával čítaniu svetských a ľahotárskych kníh, ktoré sa všeobecne volali rytierske romány, len čo som sa dobre cítil, žiadal som, aby mi dali niečo také na skrátenie času. V tom dome však nenašli nijakú zo spomenutých kníh, ktoré som rád čítaval; preto mi ponúkli *Vita Christi*, (Život Krista) a knihu o živote svätých v ľudovej reči.

Keď som si viac ráz prečítal tie knihy, začalo sa mi akosi páčiť to, čo som v nich našiel napísané. Pri čítaní života nášho Pána a svätých zvyčajne som zastal a zamyslel som sa, uvažujúc sám so

sebou: „Čo by sa stalo, keby som aj ja urobil to, čo urobil svätý František, alebo čo urobil svätý Dominik?“

Keď som sa raz v noci zobudil, videl som celkom jasne obraz Panny Márie s Ježiškom. Keď som sa dlhý čas naň díval, dostal som nesmierne veľkú útechu a prenikla ma taká veľká ošklivosť nad celým mojím minulým životom a zvlášť nad telesne zmyselnými vecami. Môj brat a všetci ostatní domáci podľa zovňajška spozorovali premenu, ktorá sa odohrala v mojej duši.“
(*Rozhovory pútnika* 5, 7, 10)

Niekoľko otázok na reflexiu:

- Prežívam vo svojom srdci potrebu obrátenia?
- Ktoré oblasti môjho života sú najviac pod vplyvom zmýšľania tohto sveta?
- Čo mi pomáha dávať Bohu neustále prvé miesto v mojom živote?

Záverečná modlitba:

Môj Otče odovzdávam sa Ti, urob so mnou čo sa Ti zapáči, nech so mnou urobíš čokoľvek, ďakujem Ti. Som pripravený na všetko, všetko prijímam. Neprajem si nič iného, môj Bože, len aby sa Tvoja vôľa vyplnila na mne, na všetkých Tvojich stvoreníach. Odovzdávam svoju dušu do Tvojich rúk. Dávam Ti ju, môj Bože, so všetkou láskou svojho srdca, pretože Ťa milujem, a pretože moja láska potrebuje dať sa, odovzdať sa do Tvojich rúk bez miery, s nekonečnou dôverou, lebo si môj Otec. (*Charles de Foucauld*)